

ges mere end forudsat, og man kan måske ikke afvise, at provenutabet kan blive noget større.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg må sige, det alligevel er noget af en melding fra Venstres ordfører, at vi mere eller mindre her får at vide, at vi lovgiver ud i det blå, fordi vi ikke kan vide, hvad ordningen kommer til at betyde. Vi har bare fået sådan et slump på ca. 140 mio. kr., men det kan åbenbart blive meget mere.

Det fører mig så frem til spørgsmålet til Venstres ordfører. Jeg forstod, at regeringen har som mål at forsøge at få skabt et råderum, så man generelt kan få sat skatten på arbejdet ned til gavn for alle. Fremmer det her forslag muligheden for at få skabt det råderum, eller fremmer det ikke muligheden?

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er i virkeligheden lidt i forlængelse af hr. Anders Samuelsens spørgsmål, blot vil jeg vende den lidt om og sige: Jamen her er jo netop en skattelettelse.

Hvorfor er det, at regeringen ikke er gået ud med de store overskrifter i aviserne og fortalt befolkningen, at endelig er der blevet skabt råderum til skattelettelser, endelig har man fået gennemført skattelettelser?

Er det, fordi man er flov over, at de skattelettelser først og fremmest kommer de allerrigeste til gode, eller hvorfor er det, at regeringens spindoktorer, ministre og andre ikke er gået ud og har fået overskrifter i aviserne på det her forslag?

Vi ved jo, at en lang række medarbejdere ikke vil have råd til at lægge en stor del af deres månedsløn som aktier. De kan ikke få det udbetalt som aktier. De skal nemlig have råd til at betale deres husleje og andet, fordi de ikke befinder sig i toppen af hierarkiet og dermed også i toppen af lønskalaen.

Vi ved, at størstedelen af de aktieoptioner, der bliver givet, bliver givet til direktører, underdirektører, afdelingschefer, udviklingschefer, altså dem, der betaler topskat. Det vil sige, at det primært er dem, der får noget ud af denne skattelettelse. Hvorfor er det, at man ikke går ud og bryster sig af det over for hele den ganske danske befolkning, sådan at den kan se, at man har fået skabt skattelettelser?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Freddy Dam, hvem det er i en virksomhed, hvor der er chefer, der tjener, skal vi sige 800.000 kr., og hvor der er medlemmer af SiD, der måske tjener 250.000 kr., som får glæde af den her ordning. Og hvis nu man i øvrigt synes, det er fornuftigt, at ansatte i en virksomhed skal benytte sig af denne ordning, hvorfor skal de pågældende mennesker i den grad præmieres for det, for det betyder jo, at de får en mindre skat, end de ellers skulle betale?

Hvorfor har Venstre valgt den måde til at sørge for, at der skal være hensyntagen til den såkaldt lille mand, som man somme tider taler om? Hvorfor har man valgt denne model til at sikre, at de, der tjener meget i forvejen, får en stor skattelettelse, og at det kun gælder dem, der er i de private virksomheder? Hvorfor har man valgt den model?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Til hr. Jens Peter Vernersen skal jeg sige, at forslaget jo ikke er udtryk for, at man fjerner topskatten, den består fortsat lidt endnu. Skatten optræder, når man sælger – det fremgik af mit første indlæg – og den skattesats, der bruges, er satsen på aktiebeskatningsområdet, og det er ca. 40 pct. Det er rigtigt, at den er væsentlig lavere end lønbeskatningen, og det nævnte jeg også i mit første indlæg.

Til hr. Anders Samuelsen skal jeg sige, at det er rigtigt, at ud fra en umiddelbar betragtning er det sådan, at det ser ud, som om råderummet er begrænset, men ideen er jo netop at skabe en større produktivitet og et større overskud i samfundet og dermed etablere råderum på den led.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil skal jeg sige, at jeg ikke forstår bemærkningen om, at de lavestlønnede ikke har råd til at få aktier, for det er jo netop sådan, at med den ordning, man gennemfører her, sørger man for, at de netop ikke skal betale skatten, når de får aktierne, og at den først skal betales på et senere tidspunkt, og derfor får de lavestlønnede altså råd.

Til allersidst skal jeg sige til hr. Aage Frandsen, at det jo ikke er et spørgsmål om, hvorvidt det er cheferne, eller det er SiD-medarbejderne, der får ordningen. Jeg forestiller mig, at det generelt er nøglemedarbejdere. Det kan være på højt niveau eller lavt niveau, men medarbejdere, som er af væsentlig betydning for virksomheden og også i fremtiden, og hvorfor skulle de dog